

Chavizm'in zindana attığı devrimci sosyalist bir işçiden mektup

Rodney Álvarez, Orinoco nehir yatağında bulunan Ferrominera fabrikasında çalışan devrimci bir işçiydi. Sekiz sene önce, işçi Renny Rojas'ın ölümünden haksız yere sorumlu tutularak tutuklandı. Aslında cinayet Chavizm'in partisi olan PSUV'a üye Héctor Maicán tarafından gerçekleştirilmişti. Ancak Maicán, Bolívar eyaletinin eski Chavezci valisi Francisco Rangel Gómez'le bağlantılı olduğu için serbest bırakıldı. Venezeula'da Rodney'nin davası, Chavizm'in işçi sınıfına dönük olarak sürdürdüğü sonu gelmez saldırıların bir simgesi haline geldi. Ancak bu dava aynı zamanda, Venezuela proletaryasının, Boliburjuvazi karşısındaki direncinin ve mücadelesinin de bir simgesi oldu. Venezuela Kaybedilen ve Hapsedilen İşçilerle Uluslararası Dayanışma Komitesi bu mektubun bütün dillere çevrilerek, Venezuela'da tıpkı Rodney Álvarez gibi hapsedilen bütün devrimci işçilerin serbest bırakılması talebinin yükseltilmesini istiyor.

İUB-DE'nin Venezuela seksiyonu Sosyalizm ve Özgürlük Partisi'nin, Rodney Álvarez'in özgür bırakılması için gerçekleştirdiği eylemden bir kare. Partinin önderlerinden Miguel Angel Hernández Arvelo konuyla ilgili bir röportaj veriyor.

El Rodeo II Hapishanesi, 15 Temmuz 2019

Venezuela işçi sınıfına ve dünya proletaryasına:

Hapisteki sekiz senenin ardından, Venezuela kapitalist devletinin burjuva yasalarına göre masumiyetini kanıtlamaya hakkı olan bir vatandaş olarak, kendi davamın cezai bir doğası olmadığını anladım. Bu sekiz sene boyunca, ailemden, hayatımdan ve yoldaşlarımdan uzakta birçok değişik hapis haneye kapatıldım. Venezuela Devleti'nin mülkü olan, Bolívar eyaletinde bulunan Ferrominera şirketi beni işten çıkardı, kolektif bir sözleşmeye bağlı olan ve üç çocuğumun faydalandığı maaşıma ve yardım parama el koydu.

Bu sekiz sene boyunca, hayatıma kasteden üç suikastten zarar gördüm. Bugün, bunun bir sonucu olarak, sağ elim kötürüm kaldı. El Rodeo II hapis hanesinin örnek bir hapis hane olmasıyla övünen eyalet yönetimi, ne güvenliğimi ne de tıbbi yardımımı garanti altına aldı. Bu sekiz uzun sene boyunca On İkinci Yargı Mahkemesi'nde birkaç tane duruşma oldu; savunmamı destekleyen tanıklar ve uzmanlar, beni töhmet altında bırakan bir unsurun olmadığı yönünde, masum olduğumu açıklığa kavuşturacak şekilde şahitlik ettiler. Davanın ilerlediği birkaç durumda, hakim ve savcı süreci durdurdu.

Başlangıçta savcılık ofisi ve o sıralarda Albay Rangel Gómez'in yönetiminde olan Bolívar eyaleti hükümetinin finanse ettiği iki özel avukat tarafından suçlandım. Gómez, yönetici olarak süresi dolduğunda Meksika'ya kaçtı ve özel avukatlar pes etti çünkü hükümet onların ücretlerini ödemeyi bırakmıştı. Sadece, son üç duruşmaya katılmayan savcı suçlayıcı olarak kalmıştı. Savunmam, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun sunduğu olanaklardan faydalanıyordu ama beni yine de esir tuttular ve kendi kanunlarının bana yarayan bütün faydalarından beni mahrum bıraktılar.

Bu sekiz sene boyunca savunma hakkımdan mahrum edildim. Süreç kesildi ve sekizinci defa yeniden başladı. Anahtar tanıklar olan ve benim lehime konuşan yoldaş işçiler tutuklandılar. Son duruşmada davanın mahkeme sekreteri bana, çaresizlikle ve değişik bir usulle şöyle dedi: "Artık yeter Rodney, ailenle birlikte olmak istemiyor musun? Sendikan ve sonra savunmanı üstlenen ilk ekip seni terk

etti; ne zamana kadar buna devam edeceksin? Senin masum olduğunu, katilin Maican olduğunu biliyoruz ama buradaki düzen, senin suçu üstlenmen ve bizim sana hemen şartlı tahliye vermemizle işliyor. Sekiz senedir buradasın ve şartlı tahliye olabilirsiniz. Yoksa burada çürüyeceksin.”

Şu an bütün bu yaşadıklarımınla beraber, geçmişimi görmek ve hatırlamak için arkama bakıyorum ve sadece proleterlerin oğlu olduğumu, Bolívar eyaletinde bir işçi sınıfı mahallesinde doğduğumu, yetişkinlik yaşına eriştiğimde hayatımı kazanmak, işverene kâr ve artı-değer yaratmak için bana ait olan tek şeyi, iş gücümü satarak fabrikaya girdiğimi hatırlıyorum. Bununla mı suçlanıyorum? Bir işçi olmakla, ücretli köleliğin yıkılmasına çağrı yapan bir sınıfa ait olmakla mı suçlanıyorum?

Sonra beni esir alanların, beni hapse tıkanların özgeçmişlerine, arka planlarına bakıyorum ve mevcut başsavcı Tarek Williams Saab'ı ve onun özel sekreteri Dalia Vegas'ı görüyorum. Bunlar, Anzoátegui eyaletinin 2009'daki valisi ve sekreteriydi. Bunlar o zaman 60 polislik bir müfrezeyle, daha yüksek ücretler isteyen Mitsubishi işçilerinin gösterilerini bastırması emrini vermişti. Bunun sonucunda iki yoldaşımız, Pedro Suarez ve José Marcano vurularak öldürüldü. **[1]** Yüksek Adalet Divanı başkanı avukat Maikel Moreno'nun geçmişine bakıyorum ve Bolívar eyaletinin başkenti Ciudad Bolívar'da 1987'de bir işçinin öldürülmesine birinci dereceden müdahil olduğunu ve 1989'da Caracazo Ayaklanması'ndan üç ay sonra, 4 Mayıs'ta da genç bir adamın öldürülmesine birinci dereceden müdahil olduğunu görüyorum. O sırada Maikel, siyasi polisin (önceden DISIP, şimdi SEBIN) aktif bir ajanıydı. Beni esir tutanlar, hapse atanlar bunlardır.

İUB-DE'nin Arjantin partisi Sosyalist Sol, Rodney Álvarez'in serbest bırakılması için eylemde. En solda partinin ulusal milletvekili Juan Carlos Giordano. En

sağda partinin diğer ulusal milletvekili, demiryolu işçisi Mónica Schlottahuer.

Bu bağlamda işçi sınıfını ve dünya proletaryasını bilgilendiriyorum: Size isyanda olduğumu, eziyet edilenin işçi sınıfı olduğunu anladığımı, politik bir tutsak olduğumu, beni esir tutanların oyunlarını daha fazla oynamayacağımı, Adaletsizlik Sarayı olan mahkemelere daha fazla katılmayacağımı, yargıç Paolette Guevara'nın ve mahkeme sekreterinin oyunlarını daha fazla takip etmeyeceğimi deklare ediyorum. Beni esir tutanlara, beni kaçıranlara tarihin bir noktasında şunları söylemek bana düşecek: Şu an beni oturttuğunuz banka kendiniz oturacaksınız, ellerinize işçi sınıfı kanı bulaşmış bir halde bütün eylemlerinizi dolayısıyla sorumlu tutulacaksınız ve emin olabilirsiniz ki bu, sizin için ücretsiz, basit ve hızlı bir duruşma olacak.

2008'de Chavezci paramiliter çeteler tarafından katledilen Troçkist işçiler Richard Gallardo, Luis Hernandez ve Carlos Requena.

Çevirenin dipnotu

[1] Şubat 2009'da Mitsubishi işçisi olan Jose Marcano (36) ve Macusa tekstil fabrikasında işçi olan Pedro Suarez (24) isimli yol arkadaşlarımız, proleterlerin öncülük ettiği bir fabrika işgali sırasında, Chavezci PSUV üyesi vali Tarek William Saab'ın çeteleri tarafından göğüslerinden 9 milimetrelik silahlarla vurularak öldürüldüler. Bundan önce 2008 senesinin Kasım ayında ise, İşçilerin Uluslararası Birliği - Dördüncü Enternasyonal'in Venezuela partisinden yoldaşlarımız Troçkist işçiler Richard Gallardo, Luis Hernandez ve Carlos Requena, Aragua eyaletinin Chavezci valisinin emriyle suikaste uğrayarak öldürüldüler. Devrimci komünist

işçilere karşı girişilen bu suikastlerin anlam kazandırdığı bir başka gerçek daha var: Chavez, kendisine karşı yapılan darbe girişiminin karşısında direnişe geçen savaşçı işçilere suikastler düzenlerken, darbe girişiminin başını çeken generalleri yargılamamıştı!

Erdođan ile Venezuela devlet başkanı Maduro'nun 2018'in Aralık ayındaki ortak basın toplantısından bir kare.